

Den Europæiske Unions Tidende

C 52 E

51. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

26. februar 2008

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	III <i>Forberedende retsakter</i>	
	RÅDET	
2008/C 52 E/01	Fælles holdning (EF) nr. 1/2008 af 20. december 2007 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om eksportforbud og sikker oplagring af metallisk kviksølv ⁽¹⁾	1
2008/C 52 E/02	Fælles holdning (EF) nr. 2/2008 af 21. januar 2008 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi	7

DA

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

III

(Forberedende retsakter)

RÅDET

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 1/2008

fastlagt af Rådet den 20. december 2007

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2008 af ... om eksportforbud og sikker oplagring af metallisk kviksølv

(EØS-relevant tekst)

(2008/C 52 E/01)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1, og artikel 133 sammenholdt med denne forordnings artikel 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kviksølvudslip er anerkendt som en global trussel, der kræver en indsats på regionalt, nationalt og globalt plan.
- (2) I overensstemmelse med meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet, »Fællesskabsstrategi for kviksølv«, er det nødvendigt at mindske risikoen for, at mennesker og miljø udsættes for kviksølv.
- (3) Foranstaltninger truffet på fællesskabsplan skal ses som et led i de globale bestræbelser på at mindske risikoen for kviksølvudsættelse, navnlig inden for rammerne af kviksølvprogrammet under De Forenede Nationers Miljøprogram.

- (4) Eksport af metallisk kviksølv fra Fællesskabet bør forbydes for i væsentlig grad at nedbringe det globale udbud af kviksølv.

- (5) Eksportforbuddet vil resultere i betydelige mængder af overskydende kviksølv i Fællesskabet, som bør forhindres i at blive genindført på markedet. Der bør derfor sikres en forsvarlig oplagring af dette kviksølv i Fællesskabet.

- (6) For at give mulighed for sikker oplagring af metallisk kviksølv, der betragtes som affald, er det hensigtsmæssigt at fravige artikel 5, stk. 3, litra a), i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald ⁽³⁾ for visse typer deponeringsanlæg, og at erklære, at kriteriet i afsnit 2.4 i bilaget til Rådets beslutning 2003/33/EF af 19. december 2002 om opstilling af kriterier og procedurer for modtagelse af affald på deponeringsanlæg i henhold til artikel 16 og bilag II i direktiv 1999/31/EF ⁽⁴⁾ ikke er anvendelige for midlertidig oplagring af metallisk kviksølv i mere end et år i anlæg over jorden, som er bestemt og udstyret til dette formål.

- (7) Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer ⁽⁵⁾ bør finde anvendelse på midlertidig oplagring af metallisk kviksølv i mere end et år i anlæg over jorden, som er bestemt og udstyret til dette formål.

⁽¹⁾ EUT C 168 af 20.7.2007, s. 44.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 20. juni 2007 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 20. december 2007 og Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1. Direktiv ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ EFT L 11 af 16.1.2003, s. 27.

⁽⁵⁾ EFT L 10 af 14.1.1997, s. 13. Direktiv senest ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

- (8) Denne forordning berører ikke Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald ⁽¹⁾. For at give mulighed for passende bortskaffelse af metallisk kviksølv i Fællesskabet tilskyndes de kompetente bestemmelses- og afsendelsesmyndigheder dog til ikke at gøre indsigelse mod overførsler af metallisk kviksølv, der anses for affald, på grundlag af artikel 11, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1013/2006. Ifølge artikel 11, stk. 3, i nævnte forordning (EF) finder bestemmelserne i artikel 11, stk. 1, litra a), nemlig ikke anvendelse, hvis der er tale om farligt affald, der fremstilles i så begrænsede årlige mængder i en afsendelsesmedlemsstat, at oprettelse af nye, specialiserede bortskaffelses anlæg i vedkommende medlemsstat ville være uøkonomisk.
- (9) For at sikre en oplagring, der er sundheds- og miljømæssigt sikker, bør den sikkerhedsvurdering, der kræves for underjordisk oplagring i henhold til beslutning 2003/33/EF, suppleres med specifikke krav, og den bør ligeledes gøres gældende for oplagring over jorden. Ingen endelig bortskaffelsesoperation bør være tilladt, før de særlige krav og acceptkriterierne er vedtaget. Oplagringsforholdene i en saltmine eller i dybe, underjordiske, hårde klippeformationer, der er tilpasset bortskaffelse af metallisk kviksølv, bør navnlig opfylde principperne om beskyttelse af grundvandet mod kviksølv, forebyggelse af emission af kviksølvdampe, uigennemtrængelighed for omgivende gas og væsker og — i tilfælde af permanent oplagring — fast indkapsling af affaldet efter minernes deformationsproces. Disse kriterier bør indføres i bilagene til direktiv 1999/31/EF, når de ændres med henblik på denne forordning.
- (10) Betingelserne for oplagring over jorden bør især opfylde principperne om oplagringens reversibilitet, beskyttelse af kviksølv mod meteorisk vand, uigennemtrængelighed til jord og forebyggelse af emission af kviksølvdampe. Disse kriterier bør optages i bilagene til direktiv 1999/31/EF, når de ændres med henblik på denne forordning. Oplagring af metallisk kviksølv over jorden bør betragtes som en midlertidig løsning.
- (11) Medlemsstaterne bør indgive oplysninger om de godkendelser, de udsteder til oplagringsanlæg, samt om anvendelsen og markedsvirkningerne af denne forordning, for at der i rette tid kan foretages en vurdering heraf. Importører, eksportører og erhvervsdrivende bør indgive oplysninger om transport og anvendelse af metallisk kviksølv.
- (12) Medlemsstaterne bør fastsætte regler om sanktioner for overtrædelse af denne forordning, der skal pålægges fysiske og juridiske personer. Disse sanktioner bør være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
- (13) Der bør tilrettelægges en informationsudveksling med henblik på at vurdere det potentielle behov for supplerende foranstaltninger i forbindelse med eksport, import og oplagring af kviksølv samt kviksølvforbindelser og produkter, der indeholder kviksølv, jf. dog traktatens konkurrenceregler, navnlig artikel 81.
- (14) Der forskes i sikker oplagring af kviksølv, herunder i forskellige teknikker til stabilisering eller andre fremgangsmåder til at immobilisere kviksølv. Kommissionen bør prioritere at følge denne forskning og forelægge en rapport hurtigst muligt. Disse oplysninger er vigtige, da de vil udgøre et sundt grundlag for en revision af denne forordning med henblik på at opfylde dens målsætning.
- (15) Kommissionen bør tage disse oplysninger i betragtning, når den forelægger en vurderingsrapport med henblik på at afgøre, om der er behov for at ændre denne forordning.
- (16) Kommissionen bør ligeledes følge udviklingen på internationalt plan hvad angår kviksølvudbuddet og -efterspørgslen, navnlig multilaterale forhandlinger, og rapportere herom med henblik på at kunne vurdere, om den overordnede tilgang er hensigtsmæssig.
- (17) De nødvendige foranstaltninger til anvendelse af denne forordning hvad angår midlertidig oplagring af metallisk kviksølv i visse anlæg, der er nævnt i forordningen, bør vedtages i overensstemmelse med direktiv 1999/31/EF under hensyntagen til den direkte forbindelse mellem forordningen og dette direktiv.
- (18) Målet for denne forordning, nemlig at mindske udsættelsen for kviksølv gennem et eksportforbud og en forpligtelse til oplagring, kan ikke i tilstrækkelig grad nås af medlemsstaterne og kan derfor i betragtning af virkningerne på varebevægelserne og det indre markeds funktion såvel som kviksølvforeningens grænseoverskridende natur bedre kan nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksport fra Fællesskabet af metallisk kviksølv (Hg, CAS 7439-97-6) forbydes fra den 1. juli 2011.

⁽¹⁾ EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1.

Artikel 2

Fra den 1. juli 2011 skal metallisk kviksølv, der ikke længere anvendes i klor-alkali-industrien, metallisk kviksølv fra rensning af naturgas og metallisk kviksølv fra non-ferro minedrift og smeltning betragtes som affald og bortskaffes i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/12/EF af 5. april 2006 om affald ⁽¹⁾ på en måde, der er sikker for menneskers sundhed og miljøet.

Artikel 3

1. Uanset artikel 5, stk. 3, litra a), i direktiv 1999/31/EF kan metallisk kviksølv, der betragtes som affald, oplagres i en passende indeslutning:

- a) midlertidigt i over et år eller permanent (henholdsvis bortskaffelsesoperation D 15 eller D 12, jf. bilag II A til direktiv 2006/12/EF) i saltminer, som er tilpasset bortskaffelse af metallisk kviksølv, eller i dybe underjordiske, hårde klippeformationer, som giver et tilsvarende sikkerheds- og indeslutningsniveau som saltminer, eller
- b) midlertidigt (bortskaffelsesoperation D 15, jf. bilag II A til direktiv 2006/12/EF) i mere end et år i anlæg over jorden, som er bestemt og udstyret til midlertidig oplagring af metallisk kviksølv. I så fald finder kriterierne i punkt 2.4 i bilaget til beslutning 2003/33/EF ikke anvendelse.

De øvrige bestemmelser i direktiv 1999/31/EF og beslutning 2003/33/EF finder anvendelse på litra a) og b).

2. Direktiv 96/82/EF finder anvendelse på oplagring som omhandlet i denne artikels stk. 1, litra b).

Artikel 4

1. Den sikkerhedsvurdering, der skal foretages i henhold til beslutning 2003/33/EF i forbindelse med bortskaffelse af metallisk kviksølv i henhold til denne forordnings artikel 3, skal navnlig omfatte de yderligere risici, der følger af det metalliske kviksølvs og dets indeslutnings natur og opførsel på lang sigt.

2. Den godkendelse, der er nævnt i artikel 8 og 9, i direktiv 1999/31/EF, for de i denne forordnings artikel 3, stk. 1, litra a) og b), omhandlede anlæg, omfatter krav om regelmæssig visuel inspektion af beholderne og installering af hensigtsmæssigt dampdetektionsudstyr til at detektere eventuelle udslip.

3. Kravene til de i denne forordnings artikel 3, stk. 1, litra a) og b), omhandlede anlæg og acceptkriterier for metallisk kviksølv, der ændrer bilag I, II og III til direktiv 1999/31/EF, vedtages efter proceduren i artikel 16 i dette direktiv. Kommissionen forelægger et relevant forslag snarest muligt og senest den 1. januar 2010.

⁽¹⁾ EUT L 114 af 27.4.2006, s. 9.

Enhver endelig bortskaffelsesoperation (bortskaffelsesoperation D 12, jf. bilag II A i direktiv 2006/12/EF) vedrørende metallisk kviksølv er først tilladt efter den dato, hvor ændringen af bilag I, II og III i direktiv 1999/31/EF er vedtaget.

Artikel 5

1. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen en kopi af de godkendelser, de udsteder til et anlæg bestemt til midlertidig eller permanent oplagring af metallisk kviksølv (henholdsvis bortskaffelsesoperation D 15 og D 12, jf. bilag II A til direktiv 2006/12/EF).

2. Senest den 1. juli 2012 underretter medlemsstaterne Kommissionen om anvendelsen og markedsvirkningerne af denne forordning på deres respektive områder. Hvis Kommissionen anmoder herom, meddeler medlemsstaterne disse oplysninger før denne dato.

3. Senest den 1. juli 2012 sender importører, eksportører og erhvervsdrivende, der beskæftiger sig med aktiviteterne i artikel 2, om nødvendigt Kommissionen og de kompetente myndigheder følgende oplysninger:

- a) mængder, priser, oprindelsesland og bestemmelsesland samt tilsigtet anvendelse af det metalliske kviksølv, der ankommer til Fællesskabet
- b) mængder, oprindelsesland og bestemmelsesland for metallisk kviksølv, der betragtes som affald, og som er genstand for grænseoverskridende handel inden for Fællesskabet.

Artikel 6

Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning, og træffer de fornødne foranstaltninger for at sikre at de anvendes. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen disse bestemmelser senest den ... (*) og underretter den straks om senere ændringer herefter.

Artikel 7

1. Kommissionen tilrettelægger en informationsudveksling mellem medlemsstaterne og de berørte industrier. Denne informationsudveksling skal navnlig omhandle det eventuelle behov for en udvidelse af eksportforbuddet til kviksølvforbindelser og kviksølvholdige produkter, for et forbud mod import af metallisk kviksølv, kviksølvforbindelser og kviksølvholdige produkter, for en udvidelse af oplagringsforpligtelsen til at omfatte metallisk kviksølv fra andre kilder og for tidsfrister for midlertidig oplagring af metallisk kviksølv.

(*) Et år efter denne forordnings ikrafttræden.

2. Kommissionen følger de igangværende forskningsaktiviteter vedrørende sikre deponeringsmuligheder, herunder solidificering af metallisk kviksølv. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport senest den 1. juli 2010. På grundlag af denne rapport forelægger Kommissionen om nødvendigt et forslag til revision af forordningen så hurtigt som muligt og senest den 1. juli 2013.

3. Kommissionen vurderer denne forordnings anvendelse og markedsvirkninger i Fællesskabet under hensyntagen til oplysningerne i stk. 1 og 2 og i artikel 5.

4. Kommissionen forelægger senest den 1. juli 2013 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, eventuelt ledsaget af et forslag om revision af denne forordning, der afspejler og evaluerer resultatet af informationsudvekslingen som omhandlet i stk. 1 og den i stk. 3 omhandlede vurdering.

5. Senest den 1. juli 2010 forelægger Kommissionen en rapport om udviklingen i de multilaterale aktiviteter og forhandlinger om kviksølv for Europa-Parlamentet og Rådet og vurderer navnlig, om tidsfristerne og anvendelsesområdet for foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med den internationale udvikling.

Artikel 8

Medlemsstaterne kan indtil den 1. juli 2011 opretholde nationale foranstaltninger til begrænsning af eksporten af metallisk kviksølv, som er vedtaget i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen inden vedtagelsen af denne forordning.

Artikel 9

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Kommissionen forelagde den 26. oktober 2006 Rådet sit forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om eksportforbud og sikker oplagring af metallisk kviksølv. Forslaget er baseret på artikel 133 og artikel 175, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæisk Fællesskab.

Den 20. juni 2007 vedtog Europa-Parlamentet sin førstebehandlingsudtalelse.

Den 25. april 2007 vedtog Det Økonomiske og Sociale Udvalg sin udtalelse.

Den 27. november 2006 besluttede Regionsudvalget ikke at afgive udtalelse om dette forslag.

Den 20. december 2007 vedtog Rådet sin fælles holdning i overensstemmelse med artikel 251, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

II. MÅLSÆTNINGER

Forordningsforslaget tager sigte på at bidrage til at mindske mængden af kviksølv i miljøet ved at nedbringe det globale udbud af metallisk kviksølv og på at etablere en retlig ramme for en bæredygtig løsning på problemet med overskydende kviksølv. De centrale målsætninger er:

- at indføre forbud mod eksport af metallisk kviksølv fra Fællesskabet
- at sikre, at overskydende metallisk kviksølv fra hovedkilder ikke vender tilbage til markedet igen, og at bortskaffelsen sker på en betryggende måde
- at give specifik mulighed for at bortskaffe metallisk kviksølv i særlige anlæg.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

Generelt

I den fælles holdning er en række af Europa-Parlamentets førstebehandlingsændringer indarbejdet, enten ordret, delvis eller i ånden. Den lægger navnlig op til en bred revision af behovet for en eventuel fremtidig udvidelse af forordningens anvendelsesområde, og der indføres supplerende sikkerhedskrav til bortskaffelse af metallisk kviksølv. Den specificerer endvidere retsgrundlaget for forslaget (traktatens artikel 175, stk. 1, og artikel 133 i forbindelse med forordningens artikel 1, hvilket ikke følger ændring 2 og 19), og der foretages en række yderligere ændringer for at tydeliggøre teksten og anvendelsen af relevant EF-lovgivning. Substansændringerne gennemgås nedenfor.

Forbud mod eksport af kviksølv — anvendelsesområde og revision (artikel 1 og 7)

Forordningens anvendelsesområde og datoen for eksportforbuddet i artikel 1 svarer til Kommissionens oprindelige forslag. Den fælles holdning er delvis i overensstemmelse med ændring 20, 50, 22, 33, 36, 1, 8, 9 og 14, idet artikel 7, stk. 1-2, indeholder bestemmelser om revision med henblik på en eventuel fremtidig udvidelse af anvendelsesområdet til også at omfatte kviksølvforbindelser, produkter, der indeholder kviksølv, samt forbud mod import af kviksølv, kviksølvforbindelser og produkter, der indeholder kviksølv. Ændring 3, 4, 5 og 7 blev anset for overflødige og er ikke medtaget i den fælles holdning.

Pligt til bortskaffelse (artikel 2)

I artikel 2 fastsættes det, at metallisk kviksølv fra de tre mest relevante kilder i Fællesskabet skal bortskaffes i overensstemmelse med direktiv 2006/12/EF om affald.

Ændring 24, 31 og 6 blev ikke accepteret, fordi Rådet ikke har nogen begrundelse for forslaget om at prioritere en bestemt mulighed for oplagring af metallisk kviksølv.

Betingelser for bortskaffelse af metallisk kviksølv (artikel 3 og 4)

I artikel 3 i den fælles holdning udvides oplagringsmulighederne for metallisk kviksølv, der anses for affald, til også at omfatte dybe, underjordiske, hårde klippeformationer. Denne udvidelse gælder både for midlertidige og permanente løsninger. I artikel 3 og 4 indføres der supplerende sikkerhedskrav til oplagring af metallisk kviksølv, og det specificeres, at den eksisterende relevante EF-lovgivning skal anvendes i den forbindelse.

Rådet er enigt med Kommissionen i, at permanent oplagring af metallisk kviksølv under visse betingelser kan være en mulighed for endelig, sikker bortskaffelse, og følger derfor ikke ændring 23, 25, 26, 11, 12 og 15. Forskningsaktiviteterne vedrørende sikker bortskaffelse af metallisk kviksølv vil imidlertid fortsat blive fulgt i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2.

Rådet accepterede ikke ændring 41, da den svækker sikkerhedskravene i forbindelse med oplagring af metallisk kviksølv. I henhold til artikel 2, litra g), i direktiv 1999/31/EF om affaldsdeponeringsanlæg anses opbevaring af affald i en periode på under et år ikke for affaldsdeponering. Der er derfor ikke forbud mod midlertidig oplagring af metallisk kviksølv i flydende form som affald i en periode på indtil et år, herunder i anlæg til fremstilling af klor, der er omfattet af bestemmelserne i direktiv 96/61/EF (IPPC-direktivet). IPPC-direktivet fastsætter bestemmelser om miljøtilladelser til anlæg og er ikke tilstrækkeligt til at garantere overholdelsen af sikkerhedskravene i forbindelse med oplagring af metallisk kviksølv.

Artikel 4, stk. 3, er delvis i overensstemmelse med ændring 28, da den kun tillader endelige bortskaffelsesoperationer efter vedtagelsen af kravene til de anlæg, der er opført på listen i artikel 3, stk. 1, litra a) og b), og acceptkriterierne for metallisk kviksølv i bilag I, II og III i deponeringsdirektivet.

Rapportaflæggelse og sanktioner (artikel 5 og 6)

Ændring 47, 30, 32, 35, 37, 38, 39, 10, 13, 16 og 18 om en særlig fond med henblik på oplagring af kviksølv, udvidelse og skærpelse af medlemsstaternes, virksomhedernes og Kommissionens pligt til at aflægge rapport og fremme af bevidstheden i medlemsstaterne blev ikke accepteret, fordi Rådet anser de foreslåede krav for at være uforholdsmæssigt store, og at de vil medføre en unødigt forøgelse af bureaukratiet.

Ændring 34 og 17 om sanktioner for overtrædelse af denne forordning accepteres i deres helhed.

IV. KONKLUSIONER

Rådet mener, at den fælles holdning er en afbalanceret pakke, som vil være i overensstemmelse med forordningens målsætninger. Det ser frem til konstruktive drøftelser med Europa-Parlamentet med henblik på en snarlig vedtagelse af forordningen.

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 2/2008**vedtaget af Rådet den 21. januar 2008****med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2008 om oprettelse af Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi**

(2008/C 52 E/02)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 157, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse understreges behovet for at udvikle forhold, som tiltrækker investeringer i viden og innovation i Europa, med henblik på at styrke konkurrenceevnen, væksten og beskæftigelsen i EU.
- (2) Medlemsstaterne bærer hovedansvaret for at opretholde et solidt europæisk industri-, konkurrence- og innovationsgrundlag. Karakteren og omfanget af udfordringen på innovationsområdet i Den Europæiske Union gør det dog også nødvendigt, at der gøres en indsats på fællesskabsplan.
- (3) Fællesskabet bør støtte fremme af innovation, navnlig gennem det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration, rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation, programmet for livslang uddannelse og strukturfondene.
- (4) Der bør oprettes et nyt fællesskabsinitiativ, i det følgende benævnt Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (i det følgende benævnt »EIT«), for at supplere eksisterende politikker og initiativer på fællesskabsplan og på nationalt plan gennem fremme af integration af de tre elementer, som vidensamfundet skal bygge på — videregående uddannelse, forskning og innovation — i hele EU.
- (5) På Det Europæiske Råds møde den 15. og 16. juni 2006 blev Kommissionen opfordret til at udarbejde et formelt forslag til oprettelse af EIT med henblik på forelæggelse i efteråret 2006.

- (6) EIT bør primært have til formål at bidrage til udviklingen af Fællesskabets og medlemsstaternes innovationskapacitet ved at inddrage aktiviteter inden for videregående uddannelse, forskning og innovation på højeste niveau. I den forbindelse bør EIT lette og forbedre netværk og samarbejde og skabe synergieffekter mellem innovationsmiljøer i Europa.
- (7) EIT's aktiviteter bør rettes mod strategiske langsigtede udfordringer for innovation i Europa, navnlig inden for tværfaglige områder, herunder også dem, der allerede er blevet udpeget på europæisk plan. I den forbindelse bør EIT fremme en regelmæssig dialog med civilsamfundet.
- (8) EIT bør prioritere overførsel af sine aktiviteter inden for videregående uddannelse, forskning og innovation til en erhvervsmæssig kontekst og en kommerciel anvendelse af resultaterne såvel som støtte til oprettelse af nye virksomheder, spin-offs og små og mellemstore virksomheder (SMV'er).
- (9) EIT bør primært arbejde på grundlag af ekspertisebase-rede, autonome partnerskaber mellem videregående uddannelsesinstitutioner, forskningsorganisationer, virksomheder og andre interessenter i form af bæredygtige, og på længere sigt selvfinansierende, strategiske netværk inden for innovationsprocessen. Disse partnerskaber udvælges af EIT's bestyrelse på grundlag af en gennem-sigtig og ekspertisebaseret proces og udpeges til videns- og innovationsfællesskaber (i det følgende benævnt »VIFere«). Bestyrelsen bør også lede EIT's aktiviteter og evaluere VIFernes aktiviteter. Bestyrelsens sammensætning bør sikre en passende fordeling af medlemmer fra erhvervslivet og de videregående uddannelser og/eller forskningssektoren samt innovationssektoren.
- (10) For at bidrage til forbedring af konkurrenceevnen og styrke den europæiske økonomis tiltrækningskraft på internationalt plan og dens innovationskapacitet bør EIT og VIFerne kunne tiltrække partnerorganisationer, forskere og studerende fra hele verden, bl.a. ved at stimulere deres mobilitet, samt samarbejde med organisationer i tredjelande.
- (11) Forbindelser mellem EIT og VIFerne bør baseres på aftaler, som fastsætter VIFernes rettigheder og forpligtelser, sikrer et tilstrækkeligt koordinationsniveau og beskriver ordningerne for overvågning og evaluering af VIFernes aktiviteter og resultater.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 13.7.2007, s. 28.⁽²⁾ EUT C 146 af 30.6.2007, s. 27.⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 26. september 2007 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets fælles holdning af 21. januar 2008.

- (12) Der er behov for at støtte videregående uddannelse som et integreret element, som dog ofte mangler i dag, af en omfattende innovationsstrategi. Aftalen mellem EIT og VIF'erne bør indeholde bestemmelser om, at de grader og eksamensbeviser, der erhverves gennem VIF'erne, tildeles af de deltagende videregående uddannelsesinstitutioner, der bør tilskyndes til også at betegne dem som EIT-grader og -eksamensbeviser. Gennem sine aktiviteter og sit arbejde bør EIT være med til at fremme mobiliteten inden for det europæiske område for forskning og videregående uddannelse og tilskynde til, at tilskud til forskere og studerende i forbindelse VIF'erne kan overføres. Alle disse aktiviteter bør gennemføres uden indskrænkelse af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer ⁽¹⁾.
- (13) EIT bør fastlægge klare og gennemsigtige retningslinjer for forvaltning af intellektuelle ejendomsrettigheder, som fremmer brugen af intellektuelle ejendomsrettigheder under passende forhold. Disse retningslinjer bør udformes således, at der tages behørigt hensyn til de bidrag, der skal komme fra VIF'ernes forskellige partnerorganisationer, uanset deres størrelse. Reglerne for Fællesskabets rammeprogrammer for forskning og udvikling bør finde anvendelse på de aktiviteter, som modtager støtte under disse programmer.
- (14) Der bør fastsættes passende bestemmelser med henblik på at garantere EIT's pålidelighed og gennemsigtighed. Der bør fastsættes passende regler for EIT's drift i dets vedtægter.
- (15) EIT bør have status som juridisk person og for at sikre dets driftsmæssige uafhængighed og selvstændighed bør det selv administrere sit budget, og indtægterne bør omfatte et bidrag fra Fællesskabet.
- (16) EIT bør søge at tilvejebringe stigende finansielle bidrag fra den private sektor og fra indtægter fra egne aktiviteter. Det forventes derfor, at erhvervslivet og finans- og servicesektoren vil bidrage i betydeligt omfang til EIT's budget og navnlig til VIF'ernes budget. VIF'erne bør tilstræbe at maksimere andelen af bidrag fra den private sektor. VIF'erne og deres partnerorganisationer bør offentligt tilkendegive, at de udfører deres aktiviteter i EIT-regi, og at de modtager et finansielt bidrag fra Den Europæiske Unions almindelige budget.
- (17) Fællesskabets bidrag til EIT bør finansiere omkostningerne i forbindelse EIT's og VIF'ernes etablerings-, administrations- og koordineringsaktiviteter. For at undgå dobbelt finansiering bør disse aktiviteter ikke samtidig få bidrag fra andre fællesskabsprogrammer som f.eks. rammeprogrammet for forskning, teknologisk udvikling og demonstration, rammeprogrammet for konkurrence-
- evne og innovation, programmet for livslang uddannelse eller fra strukturfondene. Hvis et VIF eller dets partnerorganisationer ansøger direkte om fællesskabsstøtte fra disse programmer eller fonde, bør sådanne ansøgninger endvidere behandles uden nogen form for præference i forhold til andre ansøgninger.
- (18) Fællesskabets budgetprocedure bør gælde for så vidt angår EF-tilskuddet og enhver støtte, som ydes over Den Europæiske Unions almindelige budget. Revision af regnskaberne bør foretages af Revisionsretten i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽²⁾.
- (19) I denne forordning fastlægges der for perioden 2008-2013 en finansieringsramme, der udgør det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden jf. punkt 37 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽³⁾.
- (20) EIT er et fællesskabsorgan, som omhandlet i artikel 185, stk. 1, i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 og det bør fastsætte sine finansielle bestemmelser i overensstemmelse hermed. Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 af 19. november 2002 om ramrefinansforordning for de organer, der er omhandlet i artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽⁴⁾ bør derfor finde anvendelse på EIT.
- (21) EIT bør udarbejde en årsrapport med en redegørelse for aktiviteterne i det foregående kalenderår og et løbende treårigt arbejdsprogram med en redegørelse for de planlagte aktiviteter, som desuden giver EIT mulighed for at reagere på interne og eksterne udviklinger inden for videnskab, teknologi, videregående uddannelse, innovation og andre relevante områder. Disse dokumenter bør sendes til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Revisionsretten, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget til orientering. Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen bør kunne afgive en udtalelse om udkastet til EIT's første treårige arbejdsprogram.
- (22) EIT's strategiske prioriterede områder på lang sigt og dets finansieringsbehov bør fastlægges for en syvårig periode i en strategisk innovationsdagsorden (i det følgende benævnt »SID«). Da SID er vigtig for Fællesskabets innovationspolitik, og dens socioøkonomiske konsekvenser for Fællesskabet derfor har stor politisk betydning, bør SID vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af et forslag fra Kommissionen, der er udarbejdet på basis af et udkast fra EIT.

⁽¹⁾ EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22. Direktiv ændret ved Rådets direktiv 2006/100/EF (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 141).

⁽²⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1. Forordning ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 1995/2006 (EUT L 390 af 30.12.2006, s. 1).

⁽³⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 72.

- (23) Det vil være hensigtsmæssigt, at Kommissionen iværksætter en uafhængig ekstern evaluering af EIT's virksomhed, navnlig med henblik på udarbejdelsen af SID. Om nødvendigt bør Kommissionen udarbejde forslag til ændring af denne forordning.
- (24) Det vil være hensigtsmæssigt at foretage en gradvis, trinvis gennemførelse af EIT med henblik på dets udvikling på længere sigt. En indledende fase med et begrænset antal VIF'er er nødvendig for at kunne vurdere EIT og VIF'ernes arbejde korrekt og om nødvendigt indføre forbedringer. Inden for en periode på 18 måneder fra sin nedsættelse bør bestyrelsen udvælge to eller tre VIF'er på områder, der kan hjælpe Den Europæiske Union med at imødegå de nuværende og kommende udfordringer, og som kan omfatte områder som klimaændringer, vedvarende energikilder og næste generation af informations- og kommunikationsteknologier. Udvalget og udpegelsen af yderligere VIF'er bør kunne ske efter vedtagelse af den første SID, som også bør omfatte udførlige retningslinjer for EIT's virksomhed, så det langsigtede perspektiv tilgodeses.
- (25) Målet for den påtænkte handling, nemlig at oprette EIT, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og tværnationale element bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Emne

Herved oprettes Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (i det følgende benævnt »EIT«).

Artikel 2

Definitioner

Ved anvendelsen af denne forordning gælder følgende definitioner:

- 1) »Innovation«: den proces, inklusive resultatet heraf, hvorved nye idéer udvikles som reaktion på samfundsmæssige eller økonomiske krav og skaber nye produkter, tjenester eller

forretnings- og organisationsmodeller, som på vellykket vis indføres på et eksisterende marked eller er i stand til at skabe nye markeder.

- 2) »Videns- og innovationsfællesskab (VIF)«: et autonomt partnerskab mellem videregående uddannelsesinstitutioner, forskningsorganisationer, virksomheder og andre interessenter i innovationsprocessen i form af et strategisk netværk baseret på en fælles innovationsplanlægning på mellemlang til lang sigt med henblik på at opfylde EIT's mål, uanset den konkrete retlige form.
- 3) »Deltagende stat«: en medlemsstat i Den Europæiske Union eller et andet land, der har indgået en aftale med Fællesskabet med hensyn til EIT.
- 4) »Tredjeland«: en stat, der ikke er en deltagende stat.
- 5) »Partnerorganisation«: en organisation, som indgår i et VIF, og som navnlig kan omfatte videregående uddannelsesinstitutioner, forskningsorganisationer, offentlige eller private virksomheder, finansielle institutioner, regionale og lokale myndigheder samt fonde.
- 6) »Forskningsorganisation«: en offentlig eller privat juridisk enhed, som har forskning eller teknologisk udvikling som en af sine hovedmålsætninger.
- 7) »Videregående uddannelsesinstitution«: et universitet eller enhver type videregående uddannelsesinstitution, som i henhold til national ret eller praksis udbyder grader eller eksamensbeviser på master- eller ph.d.-niveau uanset den nationale betegnelse.
- 8) »Grader og eksamensbeviser«: kvalifikationer, der resulterer i master- eller ph.d.-grader, der tildeles af deltagende videregående uddannelsesinstitutioner i forbindelse med videregående uddannelsesaktiviteter inden for et VIF.
- 9) »Strategisk innovationsdagsorden« (SID): et politikdokument, der redegør for, hvilke områder EIT prioriterer med henblik på fremtidige initiativer, og som bl.a. omfatter en oversigt over de planlagte aktiviteter inden for videregående uddannelse, forskning og innovation i en syvårig periode.

Artikel 3

Mål

EIT's mål er at bidrage til bæredygtig økonomisk vækst og fremme konkurrenceevnen i Europa gennem styrkelse af medlemsstaternes og Fællesskabets innovationskapacitet. Dette skal ske ved at fremme og integrere videregående uddannelse, forskning og innovation på højeste niveau.

Artikel 4**EIT's organer**

1. EIT har følgende organer:
 - a) en bestyrelse bestående af medlemmer på højt plan med erfaring inden for videregående uddannelse, forskning, innovation og erhvervsliv. Bestyrelsen har ansvaret for at lede EIT's aktiviteter, for udvælgelse, udpegelse og evaluering af VIF'erne og for alle andre strategiske beslutninger
 - b) et forretningsudvalg, som fører tilsyn med EIT's virksomhed og træffer de beslutninger, der er nødvendige mellem bestyrelsens møder
 - c) en direktør, som over for bestyrelsen er ansvarlig for den administrative og finansielle forvaltning af EIT og er EIT's repræsentant i retlig henseende
 - d) en intern revisionsfunktion, som rådgiver bestyrelsen og direktøren om EIT's finansielle og administrative forvaltning og kontrolstrukturer, om organiseringen af de finansielle forbindelser med VIF'erne og om andre emner, som bestyrelsen måtte udbede sig rådgivning om.
2. Kommissionen kan udpege observatører, der skal deltage i bestyrelsens møder.
3. De nærmere regler vedrørende EIT's organer fremgår af EIT's vedtægter, jf. bilaget til denne forordning.

Artikel 5**Opgaver**

1. For at nå sit mål skal EIT:
 - a) fastlægge sine prioriterede områder
 - b) øge kendskabet til EIT blandt potentielle partnerorganisationer og tilskynde dem til deltagelse i sine aktiviteter
 - c) udvælge og udpege VIF'er inden for de prioriterede områder i overensstemmelse med artikel 7 og fastlægge deres rettigheder og forpligtelser i en aftale, give dem støtte af et passende omfang, anvende passende foranstaltninger til kvalitetskontrol, løbende overvåge og med jævne mellemrum evaluere deres aktiviteter og sikre en passende koordination mellem dem
 - d) mobilisere midler fra offentlige og private kilder og anvende sine ressourcer i overensstemmelse med denne forordning. EIT skal navnlig søge at tilvejebringe en betydelig og stigende andel af midlerne på sit budget fra private kilder og fra indtægter fra egne aktiviteter
 - e) fremme anerkendelse i medlemsstaterne af grader og eksamensbeviser, der tildeles af videregående uddannelsesinstituti-

oner, der er partnerorganisationer, og som kan betegnes som EIT-grader og -eksamensbeviser

- f) fremme formidling af god praksis med hensyn til integration af vidensamfundets tre elementer, så der kan udvikles en fælles innovations- og videnoverførselskultur
 - g) søge at blive et organ i verdensklasse, der repræsenterer ekspertise inden for videregående uddannelser, forskning og innovation
 - h) sikre komplementaritet og synergi mellem EIT's aktiviteter og andre fællesskabsprogrammer.
2. EIT bemyndiges til at oprette en fond (i det følgende benævnt »EIT-fonden«) med det specifikke formål at fremme og støtte EIT's aktiviteter.

Artikel 6**VIF**

1. VIF'er skal navnlig gennemføre:
 - a) innovationsaktiviteter og investeringer med europæisk merværdi, der fuldt ud integrerer dimensionerne videregående uddannelse og forskning med henblik på at opnå en kritisk masse, og fremmer formidling og udnyttelse af resultaterne
 - b) innovationsbaseret frontlinjeforskning inden for områder af særlig økonomisk og samfundsmæssig interesse, der bygger på resultaterne af den europæiske og den nationale forskning, og som potentielt kan styrke Europas konkurrenceevne på internationalt plan
 - c) uddannelsesaktiviteter på master- og ph.d.-niveau i fag med potentiale til at opfylde fremtidige europæiske socioøkonomiske behov, og som fremmer udvikling af innovationsrelaterede kvalifikationer, forbedring af ledelses- og iværksætterkvalifikationer samt forskeres og studerendes mobilitet
 - d) formidling af bedste praksis inden for innovationssektoren med fokus på udvikling af samarbejde mellem videregående uddannelsesinstitutioner, forskningssektoren og erhvervslivet, herunder service- og finanssektoren.
2. VIF'erne skal have betydelig frihed til at fastlægge deres interne organisation og sammensætning samt med hensyn til detaljerne vedrørende deres dagsorden og arbejdsmetoder. VIF'erne skal navnlig tilstræbe at være åbne for nye medlemmer, når disse medlemmer tilfører partnerskabet merværdi.
3. Forholdet mellem EIT og det enkelte VIF baseres på en aftale.

Artikel 7

Udvælgelse af VIF'er

1. Et partnerskab udvælges og udpeges af EIT til at være et VIF på grundlag af en konkurrencepræget, åben og gennemsigtig procedure. EIT vedtager og offentliggør detaljerede kriterier for udvælgelsen af VIF'erne baseret på principperne om ekspertise og innovationsrelevans, og eksterne uafhængige eksperter medvirker i udvælgelsesprocessen.

2. I overensstemmelse med principperne i stk. 1 tages der i forbindelse med udvælgelsen af et VIF navnlig hensyn til:

- a) partnerskabets nuværende og potentielle innovationskapacitet samt dets ekspertise inden for videregående uddannelse, forskning og innovation
- b) partnerskabets evne til at nå målene i SID
- c) partnerskabets evne til at sikre bæredygtig selvfinansiering på længere sigt, herunder et betydeligt og stadig større bidrag fra den private sektor, erhvervslivet og servicesektoren
- d) deltagelse i partnerskaber af organisationer, der er aktive i videntrekanten af videregående uddannelse, forskning og innovation
- e) dokumentation for en plan for forvaltning af de intellektuelle ejendomsrettigheder, som er hensigtsmæssig for den pågældende sektor og i overensstemmelse med EIT's principper og retningslinjer for forvaltning af intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder hvordan der er taget hensyn til bidrag fra de forskellige partnerorganisationer
- f) foranstaltninger til støtte for inddragelse af og samarbejde med den private sektor, herunder den finansielle sektor og navnlig SMV'er, samt oprettelse af nye virksomheder, spin-offs og SMV'er med henblik på kommerciel udnyttelse af resultaterne fra VIF'ernes aktiviteter
- g) beredvillighed til at interagere med andre organisationer og netværk uden for VIFet med henblik på at dele god praksis og ekspertise.

3. Minimumsbetingelsen for at oprette et VIF er deltagelse af mindst tre partnerorganisationer, der skal være etableret i mindst to forskellige medlemsstater. Alle disse partnerorganisationer skal være indbyrdes uafhængige, jf. artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1906/2006 af 18. december 2006 om regler for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse i foranstaltninger under syvende rammeprogram og for formidling af forskningsresultater (2007-2013) ⁽¹⁾.

4. Et VIF kan med bestyrelsens godkendelse omfatte partnerorganisationer fra tredjelande. Flertallet af de partnerorganisationer, der danner et VIF, skal være etableret i medlemsstaterne. I

hvert enkelt VIF skal der indgå mindst én videregående uddannelsesinstitution og én privat virksomhed.

Artikel 8

Grader og eksamensbeviser

1. Grader og eksamensbeviser, der vedrører de videregående uddannelsesaktiviteter, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra c), tildeles af de deltagende videregående uddannelsesinstitutioner i henhold til nationale regler og akkrediteringsprocedurer. Aftalen mellem EIT og VIF'erne fastsætter, at disse grader og eksamensbeviser også kan betegnes som EIT-grader og -eksamensbeviser.

2. EIT opfordrer de deltagende videregående uddannelsesinstitutioner til:

- a) at tildele fælles eller multiple grader og udstede eksamensbeviser, som afspejler VIF'ernes integrerede karakter. De kan dog også tildeles eller udstedes af en enkelt videregående uddannelsesinstitution
- b) at tage hensyn til:
 - i) fællesskabsforanstaltninger iværksat i henhold til traktatens artikel 149 og 150
 - ii) foranstaltninger iværksat i forbindelse med det europæiske område for videregående uddannelse.

Artikel 9

EIT's uafhængighed og overensstemmelse med foranstaltninger, der gennemføres af Fællesskabet eller en medlemsstat eller på mellemstatsligt plan

1. EIT gennemfører sine aktiviteter uafhængigt af nationale myndigheder og eksternt pres.

2. EIT's aktiviteter skal være i overensstemmelse med andre foranstaltninger og instrumenter, der skal implementeres på fællesskabsplan, navnlig inden for videregående uddannelse, forskning og innovation.

3. EIT tager endvidere passende hensyn til politikker og initiativer på regionalt, nationalt og mellemstatsligt plan med henblik på at anvende bedste praksis, veletablerede koncepter og eksisterende ressourcer.

Artikel 10

Forvaltning af intellektuelle ejendomsrettigheder

1. EIT vedtager retningslinjer for forvaltning af intellektuelle ejendomsrettigheder, der bl.a. er baseret på forordning (EF) nr. 1906/2006.

⁽¹⁾ EUT L 391 af 30.12.2006, s. 1.

2. På grundlag af disse retningslinjer indgår partnerorganisationerne i hvert VIF indbyrdes en aftale om forvaltningen og udnyttelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, hvori det navnlig fastlægges, hvordan der skal tages hensyn til bidragene fra de forskellige partnerorganisationer, herunder fra SMV'erne.

Artikel 11

Retlig status

1. EIT er et fællesskabsorgan og har status som juridisk person. Det har i hver medlemsstat den mest vidtgående rets- og handleeve, som den nationale lovgivning tillægger juridiske personer. Det kan i særdeleshed erhverve og afhænde løsøre og fast ejendom og optræde som part i retssager.

2. Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter gælder for EIT.

Artikel 12

Ansvar

1. EIT har eneansvaret for at opfylde sine forpligtelser.

2. For EIT's ansvar i kontraktforhold gælder de relevante aftaleretlige bestemmelser og den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt. Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsbestemmelse, der indgår i en af EIT indgået kontrakt.

3. For så vidt angår ansvar uden for kontrakt skal EIT i overensstemmelse med de almindelige retsprincipper, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, erstatte skader forvoldt af EIT eller af dets ansatte under udøvelsen af deres hverv.

Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i tvister vedrørende sådanne skadeserstatninger.

4. EIT's udbetalinger som følge af et erstatningsansvar som omhandlet i stk. 2 og 3 samt omkostninger og udgifter i denne forbindelse anses for udgifter for EIT og dækkes af EIT's ressourcer.

5. Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i sager anlagt mod EIT på de betingelser, der er fastsat i traktatens artikel 230 og 232.

Artikel 13

Åbenhed og aktindsigt

1. EIT påser, at der er en høj grad af åbenhed omkring udførelsen af dets aktiviteter. EIT skal bl.a. oprette et tilgængeligt,

gratis websted med oplysninger om EIT's og de enkelte VIF'ers aktiviteter.

2. EIT offentliggør sin forretningsorden, sine specifikke finansielle bestemmelser, der er omhandlet i artikel 21, stk. 1, og de detaljerede kriterier for udvælgelsen af VIF'erne, der er omhandlet i artikel 7, inden den første indkaldelse af forslag i forbindelse med udvælgelsen af de første VIF'er.

3. EIT offentliggør snarest sit løbende treårige arbejdsprogram og sin årlige aktivitetsrapport, jf. artikel 15.

4. Når EIT modtager fortrolige oplysninger med en velbegrundet anmodning om fortrolig behandling, videregiver det ikke sådanne oplysninger til tredjemand, jf. dog stk. 5 og 6.

5. Medlemmerne af EIT's organer er underlagt den tavshedspligt, der er omhandlet i traktatens artikel 287.

De oplysninger, som EIT indsamler i overensstemmelse med denne forordning, er omfattet af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾.

6. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽²⁾ finder anvendelse på dokumenter i EIT's besiddelse. Bestyrelsen vedtager senest seks måneder efter EIT's oprettelse nærmere bestemmelser vedrørende nævnte forordnings gennemførelse.

7. EIT's officielle dokumenter og publikationer oversættes i overensstemmelse med forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område ⁽³⁾. De oversættelsesopgaver, der er påkrævet, udføres af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 2965/1994 ⁽⁴⁾.

Artikel 14

Finansielle ressourcer

1. EIT finansieres ved hjælp af et bidrag fra Den Europæiske Unions almindelige budget inden for den finansieringsramme, der er fastsat i artikel 19, og andre private og offentlige kilder.

⁽¹⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

⁽³⁾ EFT 17 af 6.10.1958, s. 385. Den danske specialudgave: serie I kapitel 1952-1958, s. 59. Forordning senest ændret ved forordning (EF) nr. 1791/2006 (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ EFT L 314 af 7.12.1994, s. 1. Forordning senest ændret ved forordning (EF) nr. 1645/2003 (EUT L 245 af 29.9.2003, s. 13).

2. VIFerne finansieres navnlig via følgende kilder:

- a) bidrag fra virksomheder eller private organisationer, der udgør en betydelig finansieringskilde
- b) bidrag fra Den Europæiske Unions almindelige budget
- c) lovbestemte eller frivillige bidrag fra de deltagende stater, tredjelande eller disses offentlige myndigheder
- d) testamentariske gaver, donationer og bidrag fra enkeltpersoner, institutioner, fonde eller andre nationale organer
- e) indtægter fra VIFernes egne aktiviteter og royalties fra intellektuelle ejendomsrettigheder
- f) indtægter fra EIT's aktiviteter og resultater eller kapitaltilskud, herunder kapitaltilskud, der forvaltes af EIT-fonden
- g) bidrag fra internationale organer eller institutioner
- h) lån og bidrag fra Den Europæiske Investeringsbank (EIB), herunder eventuelt ved anvendelse af finansieringsfaciliteten for risikodeling (RSFF), i henhold til udvælgelseskriterierne og udvælgelsesproceduren.

Bidrag kan omfatte bidrag i naturalier.

3. Retningslinjerne for adgang til finansiering fra EIT fastsættes i de finansielle bestemmelser for EIT, jf. artikel 21, stk. 1.

4. Bidraget fra Den Europæiske Unions almindelige budget til VIFernes etablerings-, administrations- og koordineringsaktiviteter tilvejebringes fra den finansieringsramme, der er fastsat i artikel 19 for perioden indtil 2013.

5. VIFerne eller deres partnerorganisationer kan ansøge om støtte fra Fællesskabet, navnlig inden for rammerne af fællesskabsprogrammer og -finansiering i henhold til deres respektive regler og på lige fod med andre ansøgninger. Der gives ikke fællesskabsstøtte til aktiviteter, der allerede finansieres over Fællesskabets almindelige budget.

Artikel 15

Programmering og rapportering

EIT vedtager:

- a) et løbende treårigt arbejdsprogram på basis af SID, når denne er vedtaget, med en redegørelse for de vigtigste prioriterede områder og planlagte initiativer, herunder et skøn over finansieringsbehovet og -kilderne. EIT sender arbejdsprogrammet til Kommissionen, Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget til orientering
- b) en aktivitetsrapport senest den 30. juni hvert år. Rapporten indeholder en redegørelse for de aktiviteter, EIT har gennem-

ført det foregående kalenderår, en vurdering af resultaterne i forhold til målsætningerne og tidsplanen samt en redegørelse for risiciene ved de gennemførte foranstaltninger og for EIT's anvendelse af ressourcerne og dets generelle drift.

Artikel 16

Overvågning og evaluering af EIT

1. EIT sikrer, at dets aktiviteter, herunder de aktiviteter, der forvaltes af VIFerne, underkastes løbende og systematisk overvågning og regelmæssig uafhængig evaluering for at sikre resultater af højeste kvalitet, videnskabelig topkvalitet og den mest effektive udnyttelse af ressourcerne. Resultaterne af evalueringen offentliggøres.

2. Senest i juni 2011 og hvert femte år efter en ny finansiel rammes ikrafttræden forestår Kommissionen en evaluering af EIT. Denne baseres på en uafhængig ekstern evaluering og omfatter en undersøgelse af, hvordan EIT udfører sine opgaver. Den dækker alle EIT's og VIFernes aktiviteter og vurderer merværdien ved EIT, indvirkningen, måleffektiviteten, bæredygtigheden, omkostningseffektiviteten og relevansen af de aktiviteter, der gennemføres, og af disses sammenhæng og/eller komplementaritet med nationale politikker og med Fællesskabets politikker til støtte for videregående uddannelse, forskning og innovation. I evalueringen tages der hensyn til de synspunkter, som de berørte aktører på både europæisk og nationalt plan har tilkendegivet.

3. Kommissionen fremsender resultaterne af evalueringen sammen med sin egen udtalelse og, hvor det er relevant, eventuelle forslag til ændring af denne forordning til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget. Bestyrelsen tager i forbindelse med EIT's programmer og aktiviteter et passende hensyn til resultaterne af evalueringerne.

Artikel 17

SID

1. Senest den 30. juni 2011 og derefter hvert syvende år udarbejder EIT et udkast til en syvårig SID og forelægger den for Kommissionen.

2. SID fastlægger EIT's prioriterede områder på lang sigt og omfatter en vurdering af dagsordenens socioøkonomiske konsekvenser og dens evne til at skabe den størst mulige merværdi på innovationsområdet. SID tager hensyn til resultaterne af den overvågning og evaluering af EIT, der er omhandlet i artikel 16.

3. SID omfatter et overslag over de finansielle behov og kilder med henblik på EIT's fremtidige drift, udvikling på lang sigt og finansiering. SID indeholder også en vejledende finansieringsplan for finansieringsrammens periode.

4. SID vedtages i overensstemmelse med traktatens artikel 157, stk. 3, af Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af et forslag fra Kommissionen.

Artikel 18

Indledende fase

1. Bestyrelsen forelægger udkastet til det første løbende treårige arbejdsprogram, jf. artikel 15, litra a), for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen senest 12 måneder efter sin nedsættelse. Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen kan hver især rette en udtalelse til bestyrelsen om ethvert emne, der er omhandlet i udkastet inden for tre måneder fra den dato, hvor de har modtaget arbejdsprogrammet. Hvis en sådan udtalelse rettes til bestyrelsen, svarer bestyrelsen inden for en frist på tre måneder, idet den anfører eventuelle tilpasninger af sine prioriteringer og planlagte aktiviteter.

2. Inden for en frist på 18 måneder efter datoen for nedsættelsen af bestyrelsen udvælger og udpeger EIT to eller tre VIF'er i overensstemmelse med kriterierne og procedurerne i artikel 7.

3. Kommissionen forelægger forslaget til den første SID, udarbejdet på grundlag af udkastet fra EIT, for Europa-Parlamentet og Rådet inden udgangen af 2011.

Ud over det i artikel 17 omhandlede indhold, skal den første SID omfatte:

- a) detaljerede specifikationer og kommissorium for EIT's virksomhed
- b) retningslinjerne for samarbejdet mellem bestyrelsen og VIF'erne
- c) de nærmere regler for finansieringen af VIF'erne.

4. Efter vedtagelsen af den første SID i henhold til artikel 17, stk. 4, kan bestyrelsen udvælge og udpege yderligere VIF'er, jf. artikel 6 og 7.

Artikel 19

Budgetmæssige forpligtelser

Finansieringsrammen for gennemførelsen af denne forordning i en periode på seks år, som løber fra den 1. januar 2008 til den 31. december 2013, fastsættes til 308,7 mio. EUR. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for den finansielle ramme.

Artikel 20

Udarbejdelse og vedtagelse af årsbudgettet

1. EIT's udgifter omfatter udgifter til personale, administration, infrastruktur og drift. Administrationsudgifterne holdes på et minimum.

2. Regnskabsåret svarer til kalenderåret.

3. Direktøren udarbejder et overslag over EIT's indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår og forelægger det for bestyrelsen.

4. Indtægter og udgifter skal balancere.

5. Bestyrelsen vedtager udkastet til overslaget samt et udkast til stillingsfortegnelse og det foreløbige løbende treårige arbejdsprogram og fremsender disse til Kommissionen senest den 31. marts.

6. På grundlag af overslaget anfører Kommissionen i det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget de overslag, som den finder nødvendige i forbindelse med de tilskud, der skal ydes over det almindelige budget.

7. Budgetmyndigheden fastsætter bevillingerne i form af tilskud til EIT.

8. Bestyrelsen vedtager EIT's budget, som bliver endeligt, når Den Europæiske Unions almindelige budget er endeligt vedtaget. Om nødvendigt tilpasses det i overensstemmelse hermed.

9. Bestyrelsen underretter hurtigst muligt budgetmyndigheden om alle projekter, som den agter at gennemføre, og som kan få betydelige finansielle følgevirkninger for finansieringen af EIT's budget, navnlig projekter vedrørende fast ejendom, såsom leje eller erhvervelse af ejendomme. Bestyrelsen underretter Kommissionen herom.

10. Enhver betydelig ændring af budgettet foretages efter samme procedure.

Artikel 21

Gennemførelse af og kontrol med budgettet

1. EIT vedtager sine finansielle bestemmelser i overensstemmelse med artikel 185, stk. 1, i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002. De må kun afvige fra forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002, hvis det er nødvendigt på grund af særlige forhold, der karakteriserer EIT's drift, og Kommissionen på forhånd giver sit samtykke. Der tages passende hensyn til behovet for tilstrækkelig driftsmæssig fleksibilitet til at sætte EIT i stand til at nå sine mål og tiltrække og fastholde partnere fra den private sektor.

2. Direktøren gennemfører EIT's budget.

3. EIT's årsregnskab konsolideres med Kommissionens årsregnskab.

4. Europa-Parlamentet meddeler efter henstilling fra Rådet senest den 30. april i år n + 2 EIT's direktør decharge for gennemførelsen af EIT's budget for år n og meddeler ligeledes bestyrelsen decharge for EIT-fonden for år n.

Artikel 22

Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser

1. Med henblik på at bekæmpe svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter finder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽¹⁾, fuldt ud anvendelse på EIT.

2. EIT tiltræder den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽²⁾. Bestyrelsen formaliserer

denne tiltrædelse og vedtager de bestemmelser, der er nødvendige for at lette gennemførelsen af OLAF's interne undersøgelser.

3. Alle EIT's afgørelser og alle kontrakter, det indgår, fastsætter udtrykkelig, at OLAF og Revisionsretten kan foretage undersøgelser på stedet af dokumenter hos alle kontrahenter og underkontrahenter, der har modtaget midler fra Fællesskabet, også i de endelige modtageres lokaler.

4. De bestemmelser, der er fastsat i stk. 1, 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse på EIT-fonden.

Artikel 23

Vedtægter

EIT's vedtægter, jf. bilaget, vedtages hermed.

Artikel 24

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

⁽¹⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.
⁽²⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

BILAG

VEDTÆGTER FOR DET EUROPÆISKE INSTITUT FOR INNOVATION OG TEKNOLOGI

Artikel 1

Bestyrelsens sammensætning

1. Bestyrelsen består dels af medlemmer, der udnævnes under hensyntagen til en ligelig fordeling af personer med erfaring fra erhvervslivet, videregående uddannelse og forskning (i det følgende benævnt »udnævnte medlemmer«), dels af medlemmer, der vælges af og blandt Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologis (EIT's) og videns- og innovationsfællesskabernes (VIF'ernes) personale, der beskæftiger sig med, videregående uddannelse, forskning og innovation samt teknisk og administrativt arbejde, studerende og ph.d.-studerende (i det følgende benævnt »repræsentative medlemmer«).

Som en overgangsbestemmelse består den første bestyrelse udelukkende af udnævnte medlemmer, indtil der kan vælges repræsentative medlemmer, når det første VIF er blevet oprettet.

2. Der er 18 udnævnte medlemmer. De udnævnes for en seksårig periode, der ikke kan forlænges. De udnævnes af Kommissionen efter en gennemsigtig procedure. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om udvælgelsesprocessen og den endelige udnævnelse af nævnte medlemmer af bestyrelsen.

De udnævnte medlemmer i den første bestyrelse udnævnes på grundlag af en liste over potentielle kandidater foreslået af et ad hoc-indstillingsudvalg bestående af fire uafhængige eksperter på højt niveau, som udnævnes af Kommissionen. De efterfølgende udnævnte medlemmer udnævnes på grundlag af en liste over potentielle kandidater foreslået af bestyrelsen.

3. Kommissionen tager hensyn til fordelingen mellem medlemmer med erfaring fra videregående uddannelse, forskning, innovation og erhvervslivet, samt kønsfordelingen og en vurdering af miljøerne inden for videregående uddannelse, forskning og innovation i hele EU.

4. En tredjedel af de udnævnte medlemmer udskiftes hvert andet år. Et udnævnt medlem, der har været medlem i mindre end fire år, er berettiget til genudnævnelse, idet mandatperioden dog maksimalt kan udgøre seks år.

I en overgangsperiode vælges 12 udnævnte medlemmer af den første bestyrelse ved lodtrækning for en fireårig mandatperiode. Ved afslutningen af den første fireårige mandatperiode vælges 6 af de 12 nyligt udnævnte medlemmer ved lodtrækning for en fireårig mandatperiode. Formanden for bestyrelsen indgår ikke i denne overgangsproces.

5. Der er fire repræsentative medlemmer. De vælges for en treårig periode, der kan forlænges en gang. Deres mandatperiode ophører, hvis de forlader EIT eller et VIF. De bliver i resten af mandatperioden erstattet på grundlag af samme valgproces.

6. Bestyrelsen godkender vilkårene og betingelserne for valg og erstatning af de repræsentative medlemmer på grundlag af en indstilling fra direktøren, før det første VIF påbegynder sit arbejde. Denne mekanisme sikrer en passende repræsentation af mangfoldigheden og tager hensyn til EIT's og VIF'ernes udvikling.

7. Hvis et medlem af bestyrelsen ikke er i stand til at fuldføre sin mandatperiode, udnævnes eller vælges en suppleant til fuldførelse af mandatperioden på grundlag af samme procedure som det medlem, der er blevet ude af stand til at fuldføre sin mandatperiode.

Artikel 2

Bestyrelsens ansvar

1. Medlemmerne af bestyrelsen varetager EIT's interesser, idet de fremmer instituttets mål og opgaver og sikrer dets identitet og den overordnede sammenhæng på uafhængig måde.

2. Bestyrelsen skal navnlig:

- a) fastlægge EIT's strategi, som den fremgår af den strategiske innovationsdagsorden (SID), det løbende treårige arbejdsprogram, budgettet, årsregnskabet og resultatopgørelsen samt den årlige aktivitetsrapport, på grundlag af et forslag fra direktøren
- b) fastlægge de prioriterede områder, inden for hvilke der skal oprettes VIF'er
- c) bidrage til udarbejdelsen af SID
- d) udarbejde detaljerede specifikationer og kommissorium for EIT's virksomhed inden for rammerne af SID, herunder kriterier og procedurer for finansiering, overvågning og evaluering af VIF'ernes aktiviteter

- e) udvælge og udnævne et partnerskab til et VIF eller trække udnævnelsen tilbage om nødvendigt
- f) sikre løbende evaluering af VIF'ernes aktiviteter
- g) vedtage sin egen forretningsorden, herunder regler for udvælgelsen af VIF'erne, og forretningsudvalgets forretningsorden samt EIT's specifikke finansielle bestemmelser
- h) med Kommissionens samtykke fastsætte passende honorarer for bestyrelsens og forretningsudvalgets medlemmer; disse honorarer fastsættes på grundlag af tilsvarende honorarer i medlemsstaterne
- i) vedtage en procedure for udvælgelse af forretningsudvalget samt af direktøren
- j) udnævne og om nødvendigt afskedige direktøren, og udøve disciplinærmyndighed i forhold til direktøren
- k) udnævne regnskabsføreren samt forretningsudvalgets og den interne revisionsfunktions medlemmer
- l) om nødvendigt nedsætte rådgivende grupper, eventuelt for en på forhånd fastlagt periode
- m) promovere EIT på verdensplan med henblik på at øge dets tiltrækningskraft og gøre det til et organ i verdensklasse, der repræsenterer ekspertisen inden for videregående uddannelse, forskning og innovation
- n) vedtage en adfærdskodeks vedrørende interessekonflikter
- o) fastlægge principper og retningslinjer for forvaltning af intellektuelle ejendomsrettigheder
- p) oprette en intern revisionsfunktion i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002
- q) bemyndiges til at oprette en fond (i det følgende benævnt »EIT-fonden«) med det specifikke formål at fremme og støtte EIT's aktiviteter
- r) sikre komplementaritet og synergi mellem EIT's aktiviteter og andre fællesskabsprogrammer
- s) træffe beslutning om EIT's sprogordning, idet der tages hensyn til de gældende principper om flersprogethed og de praktiske krav i forbindelse med aktiviteterne.

3. Bestyrelsen kan uddelegere specifikke opgaver til forretningsudvalget.

4. Bestyrelsen vælger sin formand blandt de udnævnte medlemmer. Formandens mandatperiode er på tre år og kan forlænges en gang.

Artikel 3

Bestyrelsens arbejde

1. Med forbehold af stk. 2 træffer bestyrelsen beslutninger ved almindeligt flertal blandt samtlige medlemmer.

Beslutninger, der vedrører artikel 2, stk. 2, litra a), b), c), d), i) og s), og stk. 4, kræver dog et flertal på to tredjedele af alle medlemmer.

2. De repræsentative medlemmer kan ikke stemme om afgørelser, der vedrører artikel 2, stk. 2, litra e), g), i), j), k), q) og s).

3. Bestyrelsen holder ordinært møde mindst tre gange om året, og derudover kan formanden indkalde til ekstraordinært møde på eget initiativ, eller hvis mindst en tredjedel af medlemmerne begærer et møde.

Artikel 4

Forretningsudvalget

1. Forretningsudvalget består af fem medlemmer, herunder bestyrelsesformanden, som også er formand for forretningsudvalget.

De fire øvrige medlemmer udvælges af bestyrelsen blandt de udnævnte medlemmer.

2. Forretningsudvalget mødes regelmæssigt efter indkaldelse fra formanden eller på direktørens begæring.

3. Forretningsudvalget træffer beslutninger ved almindeligt flertal blandt alle medlemmer.

4. Forretningsudvalget:
 - a) forbereder bestyrelsens møder
 - b) overvåger gennemførelsen af SID og det løbende treårige arbejdsprogram
 - c) overvåger udvælgelsesproceduren for VIF'er
 - d) træffer beslutninger, som bestyrelsen har uddelegeret til det.

Artikel 5

Direktøren

1. Direktøren skal have ekspertise og et godt omdømme inden for de områder, som EIT beskæftiger sig med. Direktøren udnævnes af bestyrelsen for en mandatperiode på fire år. Bestyrelsen kan forlænge mandatperioden med fire år én gang, hvis den anser det for at være i EIT's interesse.
2. Direktøren varetager den daglige ledelse af EIT og repræsenterer instituttet i retlig henseende. Direktøren er ansvarlig over for bestyrelsen og aflægger løbende rapport til denne om udviklingen inden for EIT's aktiviteter.
3. Direktøren skal navnlig:
 - a) støtte bestyrelsen og forretningsudvalget i deres arbejde og sørge for sekretariatsbistand i forbindelse med deres møder
 - b) udarbejde et udkast til SID, et udkast til det løbende treårige arbejdsprogram, årsrapporten og det årlige budget, som via forretningsudvalget skal forelægges bestyrelsen
 - c) forvalte udvælgelsesprocessen for VIF og sikre, at processens forskellige faser er præget af gennemsigtighed og objektivitet
 - d) tilrettelægge og forvalte EIT's aktiviteter
 - e) sikre gennemførelsen af effektive overvågnings- og evalueringsprocedurer knyttet til EIT's resultater i overensstemmelse med forordningens artikel 16
 - f) være ansvarlig for administrative og finansielle spørgsmål, herunder gennemførelsen af EIT's budget. I den forbindelse tager direktøren et passende hensyn til rådgivningen fra den interne revisionsfunktion
 - g) være ansvarlig for alle personalespørgsmål
 - h) forelægge den interne revisionsfunktion et udkast til et årsregnskab og en resultatopgørelse, som via forretningsudvalget efterfølgende forelægges bestyrelsen
 - i) påse, at EIT's forpligtelser i henhold til kontrakter og aftaler, som det indgår, overholdes
 - j) forsyne forretningsudvalget og bestyrelsen med alle de oplysninger, som er nødvendige for udførelsen af deres arbejde.

Artikel 6

Forberedelse af oprettelsen af støttestrukturen

I en overgangsperiode yder Kommissionen den nødvendige støtte til oprettelsen af EIT's struktur. Indtil de første udnævnte medlemmer af bestyrelsen er udnævnt, repræsenterer en embedsmand udpeget af Kommissionen EIT i retlig henseende og er ansvarlig for personale, administrative og finansielle spørgsmål, herunder gennemførelsen af EIT's budget. Derefter udpeger bestyrelsen efter en gennemsigtig procedure en person, som skal varetage disse funktioner, eller forlænger mandatperioden for den af Kommissionen udpegede embedsmand, indtil direktøren påbegynder udøvelsen af sine beføjelser efter at være blevet udnævnt af bestyrelsen i overensstemmelse med artikel 5. Bestyrelsen iværksætter straks proceduren for udvælgelse af EIT's direktør.

Artikel 7

EIT's personale

1. EIT's personale ansættes direkte af EIT på tidsbegrænsede kontrakter. Ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber finder anvendelse på direktøren og EIT's personale.

2. De deltagende stater eller andre arbejdsgivere kan udstationere eksperter hos EIT i en begrænset periode.

Bestyrelsen vedtager bestemmelser, som sætter udstationerede eksperter fra de deltagende stater eller andre arbejdsgivere i stand til at arbejde for EIT, og fastlægger deres rettigheder og forpligtelser.

3. EIT udøver i forhold til sit personale de beføjelser, som er tildelt den myndighed, der har beføjelse til at indgå kontrakter med personalet.

4. Det kan af enhver ansat kræves, at denne helt eller delvis godtgør en skade, som EIT har lidt på grund af alvorlige personlige fejl, som den ansatte måtte have begået ved udøvelsen eller i forbindelse med udøvelsen af sin funktion.

Artikel 8

Principper for evaluering og overvågning af VIF'ere

EIT tilrettelægger løbende overvågning og periodiske uafhængige evalueringer af hvert enkelt VIF's resultater. Disse evalueringer skal være baseret på god administrativ praksis og en resultatorienteret tilgang, og undgå overflødige formelle og proceduremæssige aspekter.

Artikel 9

Varighed, opretholdelse og opløsning af et VIF

1. Alt afhængigt af resultaterne af de periodiske evalueringer og de særlige forhold inden for bestemte områder består et VIF normalt i en periode på 7-15 år.
2. Bestyrelsen kan beslutte at forlænge den periode, der oprindeligt er fastsat for opretholdelse af et givet VIF's virksomhed, hvis det er den mest hensigtsmæssige måde til opnåelse af EIT's mål.
3. Hvis der i forbindelse med evalueringerne af et givent VIF konstateres utilfredsstillende resultater, træffer bestyrelsen passende foranstaltninger, herunder reduktion, ændring eller bortfald af den økonomiske støtte eller opsigelse af aftalen.

Artikel 10

Nedlæggelse af EIT

Hvis EIT nedlægges, sker afviklingen under Kommissionens overvågning i overensstemmelse med de gældende regler. Aftalerne med VIF'erne og retsakter om oprettelse af EIT-fonden skal indeholde passende bestemmelser om en sådan situation.

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Rådet nåede til politisk enighed om teksten til udkastet til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi på samlingen den 22. og 23. november 2007 ⁽¹⁾.

I forlængelse af denne politiske enighed vedtog Rådet enstemmigt sin fælles holdning den 21. januar 2008.

II. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

Rådets fælles holdning følger i stor udstrækning Europa-Parlamentets holdning, der blev vedlagt ved førstebehandlingen den 26. september 2006. De fleste af Europa-Parlamentets ændringer er indarbejdet i den fælles holdning. Denne svarer derfor til de ønsker, som Europa-Parlamentet har givet udtryk for, og som Rådet har accepteret under de uformelle kontakter, der fandt sted efter at Europa-Parlamentet havde vedtaget sin holdning ved førstebehandlingen.

Faktisk er den eneste ændring, som Rådet ikke har accepteret, ændringen vedrørende de første videns- og innovationsfællesskabers aktivitetsområder (betragtning 24). Efter uformelle forhandlinger med Europa-Parlamentet har Rådet imidlertid valgt det mest hensigtsmæssige kompromis, nemlig at bevare henvisningen til vedvarende energikilder i stedet for blot at henvise til energikilder.

Teksten til den politiske enighed, som Rådet har godkendt er efterfølgende også blevet godkendt af Europa-Parlamentets ITRE-Udvalg, således at Europa-Parlamentet vil kunne godkende den deraf følgende fælles holdning.

III. KONKLUSION

Rådet finder, at teksten til den fælles holdning er en velafbalanceret tekst og det bedste kompromis, der kan opnås.

⁽¹⁾ Dok. 14699/07 EIT 19 EDUC 196 RECH 329 COMPET 352 CODEC 1291.